

ÎNCHEIERE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Moldcell” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vigi” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vigi”, casată hotărârea Judecătoriei Călărași din 05 august 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 30 iunie 2015, IM „Moldcell” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Vigi” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 04 martie 2013, în calitate de operator, a încheiat cu SRL „Vigi”, în calitate de abonat, contractul de abonament și acordul suplimentar prin care a transmis în proprietatea abonatului telefoane mobile.

Indică reclamantul că în baza contractului menționat s-a obligat să presteze abonatului servicii de telefonie mobilă, iar conform acordurilor suplimentare a transmis în proprietatea abonatului 20 de telefoane mobile de model Samsung 1200 cu abonament lunar de 50 lei timp de 12 luni, iar abonatul s-a obligat să achite suma abonamentului lunar în termenul stabilit conform condițiilor expuse în acordurile suplimentare.

Menționează că conform pct. 4 din Acordurile suplimentare abonatul este obligat să utilizeze serviciile furnizorului și să mențină statutul activ al numărului abonatului pentru toată perioada activă obligatorie de utilizare a serviciilor furnizorului, iar conform pct. 7, abonatul s-a obligat să reîncarce contul numărului și să asigure prezența pe cont a mijloacelor bănești suficiente pentru asigurarea achitării abonamentului lunar tuturor plăților stabilite.

Totodată, prin pct. 11 din Acordurile suplimentare a fost stabilită calcularea de către operator a unei penalități în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere dar nu mai mult de 100 zile.

Indică reclamantul că întrucât obligația de achitare a abonamentului lunar nu a fost respectată, iar valoarea contului numărului de telefon a devenit negativă a suspendat prestarea serviciilor de telefonie mobilă, fapt despre care a înștiințat abonatul prin reclamație pentru număr de telefon de nenumărate ori.

Sușține că dovada prestării serviciilor de către furnizor se confirmă prin factura nr. 1 din 17 februarie 2015 la care s-a format datoria 7 800 lei, iar în temeiul pct. 11 din Acordurile suplimentare, penalitatea pentru întârziere constituie 3 900 lei respectiv, datoria debitorului față de creditor constituie 11 700 lei ce se confirmă prin facturile fiscale.

Concomitent indică că la data de 18 iunie 2015 a înștiințat pîrîtul despre datoria acumulată ca urmare a nerespectării clauzelor contractuale și obligația stingerii datoriei formate, însă careva măsuri în acest sens nu au fost întreprinse.

Solicită, încasarea din contul SRL „Vigi” în beneficiul ÎM „Moldcell” SA datoria în mărime de 11 700 lei și cheltuielile de judecată inclusiv, cheltuielile pentru asistența juridică în mărime sumă de 1 500 lei și cheltuielile pentru plata taxei de stat în sumă de 425 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Călărași din 05 august 2015 acțiunea a fost admisă, fiind încasat din contul SRL „Vigi” în beneficiul ÎM „Moldcell” SA datoria în mărime de 7800 lei, dobînda de întârziere în mărime de 3 900 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 500 lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii în mărime de 425 lei, iar în total suma de 13 625 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 a fost admis apelul declarat de SRL „Vigi”, casată hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

În favoarea concluziei enunțate instanța de apel cu referire la contractul de abonament încheiat la data de 03 martie 2013, între ÎM „Moldcell” SRL și SRL „Vigi” și Acordurile suplimentare pentru abonații Moldcell privind achiziționarea de 20 telefoane mobile Nokia 1288 la un preț special și prestarea serviciilor de telefonie mobilă în baza căruia abonatul SRL „Vigi” a acceptat un pachet de abonament lunar de 50 lei pentru o perioadă activă de 12 luni, și a stabilit că contactul și Acordurile suplimentare au fost încheiate pe o perioadă de 12 luni de zile, iar valabilitatea acestora a expirat la data de 04 martie 2014.

Astfel, instanța de apel a reținut că facturile fiscale: nr. nr. MM5324583 din 31 martie 2013, MM5582307 din 30 aprilie 2013, MM5814656 din 31 mai 2013 și MM5839923 din 30 iunie 2013 înaintate spre plată abonatului în perioada martie-iunie 2013, cu suma de 1000 lei fiecare au fost achitate de către abonat, iar în perioada iulie-august, facturi fiscale nu au fost emise întrucât serviciile de telefonie nu au fost utilizate din motive ce nu pot fi imputate SRL „Vigi”.

La fel, instanța a remarcat că facturile fiscale nr. nr. MM5864326 din 01 septembrie 2013, MM5888489 din 03 septembrie 2013, MM5913445 din 30 septembrie 2013 și MM5940814 din 31 octombrie 2013 prezentate spre plată pentru perioada septembrie-octombrie, nu au fost achitate de abonat deoarece părțile au constatat de comun acord că serviciile nu au fost oferite, fapt ce se confirmă și prin Extrasul din contul nr. 3Z1909 din 31 noiembrie 2013.

Iar, cu referire la factura nr. MM 6064466 din 31 martie 2014, instanța de apel a conchis că contractul de abonament și Acordurile suplimentare la contract au expirat la data de 04 martie 2014, și nu au fost prelungite de către părțile contractante, iar la data încheierii raportului obligațional SRL „Vigi” nu avea careva datorii față de ÎM „Moldcell” SRL.

Totodată, instanța de apel a respins ca lipsită de temei factura din 17 februarie 2015, în baza căreia ÎM „Moldcell” SA solicită încasarea datoriei în mărime de 7 800 lei, remarcând că factura dată nu conține date caracteristice unei facturi, iar din conținutul acesteia nu rezultă originea datoriei, iar în cadrul examinării cauzei instanței nu i-a fost prezentat detaliat proveniența acestei datorii.

La 06 mai 2016, ÎM „Moldcell” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat motivele de fapt ale cauzei menționate în cererea de chemare în judecată, invocând că decizia instanței de apel este eronată, contravine circumstanțelor de fapt ale cauzei și rezultă din interpretarea greșită a prevederilor contractuale și legale.

Astfel, indică că instanța de apel eronat a reținut factura MM 6064466 din 31 martie 2014 și nejustificat a stabilit inexistența datoriei SRL „Vigi” față de ÎM „Moldcell” SRL.

Mai menționează că decizia instanței de apel este neîntemeiată întrucât începutul raporturilor contractuale a constituit campania de Promoție (oferta) prin care SRL „Vigi” a procurat 20 telefoane mobile la prețul de 50 lei abonament lunar, iar în perioada Campaniei Promoționale abonatul este obligat să mențină statutul activ și să achite lunar câte 50 lei pentru fiecare dispozitiv timp de 12 luni.

Or, acceptând oferta ÎM „Moldcell” SRL în baza contractului de abonament din 04 martie 2013 și Acordurilor suplimentare SRL „Vigi” s-a obligat să achite suma abonamentului lunar în termenul stabilit și conform condițiilor Acordurilor suplimentare, însă necățind la faptul că în perioada 31 martie 2013 - 31 octombrie 2013 în adresa SRL „Vigi” au fost expediate facturi de plată în sumă totală de 8 000 lei, abonatul a achitat doar la data de 15 mai 2013 suma de 2 000 lei și la data de 26 iunie 2013 suma de 1000 lei, diferența fiind achitată după suspendarea serviciilor de telefonie la 02 septembrie 2014 și expedierea somărilor de plată.

Totodată, cu referire la datoria în mărime de 7800 lei și formarea acesteia atenționează că pct. 11 din Acordul suplimentar indica că părțile răspund pentru neexecutarea obligațiilor sale contractuale fără restricții, nu doar dacă există dolul (intenția) sau culpa (imprudența sau neglijența). În cazul în care abonatul refuză executarea Acordului, solicitând rezilierea și/sau în caz de nementținere a statutului activ al numărului GSM înainte de expirarea perioadei active obligatorie de utilizare a serviciilor operatorului, abonatul este obligat să compenseze cheltuielile suportate în cadrul prezentei Campanii, precum și opțiunea Planului Tarifar utilizat și solicitat de Abonat conform prezentului Acord stabilit.

Însă, SRL „Vigi” nu a respectat obligațiunile contractuale prevăzute de pct. 11 din care motiv i-a fost înaintată spre plată suma de 7 800 lei ce constituie prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligației.

Cît privește factura din 31 martie 2014 cu suma de 120 lei, indică că consultînd procesul-verbal de deconectare este clară dispoziția suplimentară de 50 lei și 70,54 lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 06 mai 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către IM „Moldcell” SA este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către IM „Moldcell” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de chemare în judecată.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către IM „Moldcell” SA asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către IM „Moldcell” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță